

կը պահեն դեռ պատմութեան մէջ իր նախըն-
թացը չունեցող խառնաշփոթութեան մը մէջ։ դուրս մղելու համար գէոլ ի նոր վերակազմու-
թացը էականը այն է՝ որ մտածող տարրը ար-
թնցած է՝ տիրող կացութեան չհամակերպելու
եւ մարդկութիւնը իրաց այս շփոթ վիճակէն թընեւ

ԲԻՒԶԱՆԴ ԵՂԻԱՆԵԱՆ

Անմատոյց սէր

Սիրուս նաւակ մ'է, կը նաւեն յոյսեր
Կեանքիս ալեկոծ ովկէանին վրայ։
Իդաերս են խաչուած հոգւոյս լրժաւեր
Խաչափայտերուն, անյօ'յս, անվըկա'յ . . .

Ո՛չ մէկ սէր այլեւս, աւա՛ղ, ո՛չ մէկ սէր
Որ իմ սրախս մէջ չըլլայ դառնացած։
Ու ես կը սպասեմ դարձեալ այս գիշեր
Սիրոյ մը պայծառ, կոյսին երազուած։

Յոզնած ու դանդաղ՝ պահերը կ'անցնին
Հիւանդ քայլերովն իրիկնամուտի.
Ոչ մէկ կոյս սակայն, որ հոգւոյս ժըպտի . . .

Ու սիրերգին տակ լուսնի կապոյտին,
Ա՛հ, իմ վարդ հոգիս կ'ըլլայ բախծագին,
Սիրոյ անմատոյց ծաղկեփունչ մը սին . . .

Ա. ՍԵՄԱ